

Aan: Zijne Heiligheid Papa Franciscus
PALAZZO APOSTOLICO VATICANO
00120 CITTA DEL VATICANO
ITALY

Vessem, 10 oktober 2013

Betreft: De zeer belangrijke problematiek in de Westerse landen van het sluiten van veel te veel kerken. Nederland: Het overdreven verlies van kerkgangers in de eucharistie op zondag.

Uwe Heiligheid Paus Franciscus,

Met grote bewondering en met grote verwachtingen heb ik voor de H. Kerk een vast vertrouwen in het terugvinden van de Oprechte Weg van Jezus Christus.

Als ik me mag voorstellen: – Johannes Martin Ramakers – ben een trouwe gelovige, kerkbestuurder

De problematiek: in Nederland, en ook in andere Westerse landen worden veel te veel kerken gesloten, wat voornamelijk is gebaseerd op drie argumenten:

- I- Gebrek aan priesters: in mijn diocees 's-Hertogenbosch [Nederland] met bijna 900.000 gelovigen, waren er in 2010 ongeveer 130 priesters met een gemiddelde leeftijd van 65 jaar; de prognose voor de gemiddelde leeftijd in 2020 is 75 jaar! Daarbij neemt het aantal priesters geleidelijk af. Fusies in het bisdom van 230 naar 50 parochies en minder, leiden uiteindelijk tot een sterfhuis.
- II- “Gebrek aan geld”: de bisdom staf publiceert slechts de gemiddelde exploitatie van 230 parochies, en deze gemiddelde exploitatie wordt als negatief weergegeven. Maar de overgrote meerderheid van plattelandsparochies die worden gedwongen te fuseren of waarvan kerken worden gesloten, zijn financieel veelal gezond, of kunnen met geringe inspanning financieel gezond worden. Deze parochies zijn karakteristiek voor het platteland en sociaal ook zeer verbindend voor de bewoners.
- III- “Gebrek aan kerkgangers”: deze stellingname door de bisdom staf is absoluut gebaseerd op foute statistiek [informatie van KASKI], zoals hierna beschreven: Circa 50 jaar geleden gingen vrijwel alle katholieken op zondag naar de kerk. Als toen ongeveer 2 procent van de mensen niet meer naar de kerk ging, dan nam het aantal kerkgangers evident met 2 procent af. Tegenwoordig geldt voor de bisdom staf nog altijd dezelfde statistiek, die is gebaseerd op de telling in de eucharistie van de aanwezige gelovigen op 2 zondagen van het jaar in de maand maart. Dit resulteert voor het bisdom in een cijfer voor het totaal aantal kerkgangers van slechts 5,3 procent [van 900.000 gelovigen]. Naar dit getal van

5,3 procent wordt in fusiebeleid altijd verwezen door de bisdom staf, echter dit cijfer voor het aantal kerkgangers is absoluut een foute voorstelling van zaken. Het probleem is, dat de meeste mensen niet regelmatig elke zondag de eucharistie vieren, - maar wel tot de kerkgangers moeten worden gerekend; er is dus sprake van een wisselende populatie. In Nederland stelt het 'Centraal Bureau voor de Statistiek' dat 43 procent (!) van alle katholieken absoluut kerkgangers zijn: 8 tot 9 maal zoveel als het aantal kerkgangers dat door het bisdom wordt gepubliceerd. Nog veel erger is het, dat dit veel grotere aantal kerkgangers door de bisdom staf lijkt te worden miskend in het proces van fusies van parochies en sluiting van kerken. Het onbegrensde proces van fusies en kerksluitingen moet daarom dringend worden uitgesteld, totdat nieuwe – bij voorkeur internationale – richtlijnen zijn geformuleerd, welke richtlijnen de helft (!) van de gelovige katholieken in ons bisdom beschermen, om niet te worden verwijderd van de kerk van Jezus Christus!

De conclusie: er geldt voor fusies eerder een ander meer terughoudend strategisch beleid, zoals selectief saneren en fuseren, en dat in overleg met de parochies, en alleen waar dat strikt noodzakelijk is, en om zo in de voetsporen van Jezus Christus het als een taak en plicht te beschouwen, om in de eerste plaats alle gelovigen - groot en klein, jong en oud – binnen de gemeenschap van de H. Kerk te behouden.

Persoonlijk ben ik er ook van overtuigd, dat het mogelijk is om veel meer mensen terug te brengen tot de Kerk van Jezus Christus. Tegenwoordig hebben massa's westerse mensen steeds meer chronische ziekten [in Nederland 5,4 miljoen] omdat zij leven in een wereld van door kapitaal gedreven productie van industrieel voedsel, en ook door de kapitaal gedreven productie van geneesmiddelen die voor 95 procent zijn gebaseerd op de behandeling van slechts symptomen van ziekten. Mensen zijn chronisch ziek, en dat verwijderd de aandacht – weg van hun ziel en weg van hun geloof.

In mijn bijgesloten boek: "Oorzaak en therapie in de geneeskunde" – dat tot nu toe alleen in de Nederlandse taal is verschenen – wordt de werkelijke oorzaak van ziekten beschreven, en bij die oorzaak een lichaamseigen therapie. Deze paradigmawisseling in het medisch denken zal mensen genezen en gezonder maken, en dat opent voor die mensen opnieuw de weg naar een gezonde ziel en terug naar het geloof. Ook Jezus en de apostelen bedienden zich van genezing, ook om mensen tot het geloof te brengen.

Met eerbiedige groet in Christus,

Johannes M. Ramakers
Postels Huufke 7
5512 AT Vessem
The Netherlands
Tel: 31/497591514
Mail: ramakers60@zonnet.nl